

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 septembre 2011

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code de la nationalité belge
afin de rendre l'acquisition
de la nationalité belge neutre
du point de vue de l'immigration**

AMENDEMENTS

N° 125 DE M. **SCHOOFS**
(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 2

Dans l'article 1^{er}, § 2, 4°, proposé, du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. dans la phrase introductive, le mot "notamment" est remplacé par les mots "en tout état de cause";

2. entre le premier et l'actuel deuxième tiret, insérer le tiret suivant rédigé comme suit:

"— le fait d'avoir été définitivement condamné, en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, à une peine privative de liberté effective d'au moins trois mois, ou d'avoir été définitivement condamné, dans un autre État, à une peine privative

Documents précédents:

Doc 53 **0476/ (2010/2011):**

001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et consorts.
002 à 010: Amendements.
011: Avis du Conseil d'État.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 september 2011

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van de Belgische Nationaliteit teneinde
het verkrijgen van de Belgische nationaliteit
migratieneutraal te maken**

AMENDEMENTEN

Nr. 125 VAN DE HEER **SCHOOFS**
(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1, § 2, punt 4°, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. in de inleidende zin, de woorden "onder meer" vervangen door de woorden "in ieder geval";

2. tussen het eerste en het huidige tweede gedachtestreepje, het volgende gedachtestreepje invoegen, luidende als volgt:

"— het feit in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie onherroepelijk te zijn veroordeeld tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens drie maanden, of in een andere staat onherroepelijk veroordeeld te zijn tot een effectieve vrijheidsstraf wegens een misdrijf

Voorgaande documenten:

Doc **53 0476/ (2010/2011):**

001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter c.s.
002 tot 010: Amendementen.
011: Advies van de Raad van State.

de liberté effective pour une infraction que la législation belge punit d'une peine privative de liberté d'au moins trois mois";

3. remplacer le dernier tiret par ce qui suit;

“— les faits graves qui sont déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.”

JUSTIFICATION

Malgré la modification de la loi proposée par l'amendement n° 124, il n'est toujours pas exclu que d'anciens condamnés (voleurs, pédophiles, assassins, kidnappeurs, *car-jackers*, *home-jackers*, braqueurs de banques, trafiquants de drogue et toutes sortes de criminels multirécidivistes) acquièrent la nationalité belge. Seule une condamnation pour l'une des infractions énumérées limitativement entraîne automatiquement un empêchement résultant de faits personnels graves, et encore, à condition qu'il s'agisse d'une peine privative de liberté d'au moins cinq ans sans sursis. On ne dispose par conséquent d'aucune garantie que la modification de la loi proposée sera plus stricte que ne l'est actuellement la pratique au sein des parquets.

Nous estimons que toute condamnation coulée en force de chose jugée, en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, à une peine privative de liberté effective d'au moins trois mois doit être un cas d'empêchement résultant de faits personnels graves. Il doit en être de même pour une condamnation irrévocable, dans un État hors UE, du chef d'une infraction passible, selon la loi belge, d'un emprisonnement de trois mois ou plus.

Nous profitons également de l'occasion pour lever une ambiguïté dans la rédaction actuelle, où l'on commence par énumérer de façon exemplative et donc non limitative (“entre autres”) un certain nombre de faits personnels graves. Dans le dernier tiret de cette énumération il est toutefois précisé que la liste des faits personnels graves peut être complétée par arrêté (royal) délibéré en Conseil des ministres, ce qui donne l'impression que si l'on ne complète pas la liste des faits énumérés dans les quatre premiers tirets, cette liste est bien limitative. Cette impression est renforcée par l'emploi de l'expression “la liste des faits personnels graves”. La possibilité de compléter la liste par arrêté royal n'a de sens que si les faits mentionnés dans les quatre premiers tirets sont en tout état de cause des faits personnels graves. Les ajouts concernent également des faits qui sont un cas d'empêchement résultant de faits personnels graves, en d'autres termes qu'outre les faits visés dans les quatre premiers tirets et les faits qui sont éventuellement déterminés dans un arrêté royal, d'autres faits encore peuvent être considérés par les parquets comme faits personnels graves.

waarop door de Belgische wet een vrijheidsstraf van minstens drie maanden is gesteld;”;

3. het laatste gedachtestreepje vervangen door wat volgt;

“— de gewichtige feiten die worden vastgesteld bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit.”

VERANTWOORDING

Ook na de door amendement nr. 124 voorgestelde wetswijziging is het nog steeds niet uitgesloten dat veroordeelde verkrachters, pedofielen, moordenaars, kidnappers, *carjackers*, *homejackers*, bankrovers, drugsdealers en allerhande draaideurcriminelen de Belgische nationaliteit verkrijgen. Slechts een veroordeling wegens een van de limitatief opgesomde misdrijven levert immers zonder meer een beletsel op wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, en dan nog slechts voor zover het een veroordeling betreft tot een vrijheidsstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel. Er bestaat bijgevolg geen enkele garantie dat de voorgestelde wetswijziging strenger zal uitpakken dan in de praktijk van de parketten thans het geval is.

De indiener van onderhavig subamendement is van oordeel dat elke in kracht van gewijsde gegane veroordeling, in België of een andere EU-lidstaat, tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens drie maanden een beletsel moet opleveren wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon. Hetzelfde moet gelden voor een onherroepelijke veroordeling in een staat buiten de EU wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet een vrijheidsstraf van drie maanden of meer is gesteld.

Tevens wordt door de indiener van het subamendement van de gelegenheid gebruik gemaakt om een dubbelzinnigheid in de huidige redactie weg te werken. Men begint immers met exemplatief en dus niet limitatief (“onder meer”) een aantal gewichtige feiten eigen aan de persoon op te sommen. In het laatste gedachtestreepje van deze opsomming wordt evenwel bepaald dat de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan aangevuld worden bij een in ministerraad overlegd (koninklijk) besluit, hetgeen de indruk wekt dat zonder een dergelijke aanvulling de opsomming van de feiten in de vier eerste gedachtestreepjes wel degelijk limitatief is. Deze indruk wordt versterkt door het gebruik van de uitdrukking “de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon”. De aanvulling bij KB heeft enkel zin als het in de vier eerste gedachtestreepjes gaat om feiten die in ieder geval een gewichtig feit eigen aan de persoon vormen. De aanvulling heeft dan eveneens betrekking op feiten die in ieder geval een beletsel opleveren wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, d.w.z. dat behalve de feiten bedoeld in de eerste vier gedachtestreepjes en de feiten die eventueel worden vastgesteld in een koninklijk besluit, nog andere feiten door de parketten kunnen worden aangemerkt als een gewichtig feit eigen aan de persoon.

N° 126 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 2

Remplacer l'article 1^{er}, § 2, 4°, premier tiret, proposé, du Code de la nationalité belge par ce qui suit:

“— le fait d'avoir été condamné définitivement à une peine d'emprisonnement effective comme auteur, co-auteur ou complice, ou de faire l'objet d'une instruction ou d'une procédure qui pourrait déboucher sur une telle condamnation;”.

JUSTIFICATION

Malgré la modification de la loi proposée par l'amendement n° 124, il n'est toujours pas exclu que d'anciens condamnés (voleurs, pédophiles, assassins, kidnappeurs, *car-jackers*, *home-jackers*, braqueurs de banques, trafiquants de drogue et toutes sortes de criminels multirécidivistes) acquièrent la nationalité belge. Seule une condamnation pour l'une des infractions énumérées limitativement entraîne automatiquement un empêchement résultant de faits personnels graves, et encore, à condition qu'il s'agisse d'une peine privative de liberté d'au moins cinq ans sans sursis. On ne dispose par conséquent d'aucune garantie que la modification de la loi proposée sera plus stricte que ne l'est actuellement la pratique au sein des parquets.

Le présent sous-amendement, qui s'inspire de l'amendement n° 99 de Mme Carina Van Cauter, propose une interprétation plus large de la notion de “faits personnels graves”.

N° 127 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 2

Remplacer l'article 1^{er}, § 2, 4°, premier tiret, proposé, du Code de la nationalité belge par ce qui suit:

“— le fait d'avoir été définitivement condamné en Belgique ou à l'étranger, comme auteur, coauteur, ou complice, du chef d'un fait qualifié de crime ou de délit;”.

JUSTIFICATION

Malgré la modification de la loi proposée par l'amendement n° 124, il n'est toujours pas exclu que d'anciens condamnés (voleurs, pédophiles, assassins, kidnappeurs, *carjackers*,

Nr. 126 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 2

Het voorgestelde artikel 1, § 2, 4°, eerste gedachtestreepje, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit vervangen door wat volgt:

“— het feit als dader, mededader of medeplichtige definitief veroordeeld te zijn tot een effectieve gevangenisstraf of het voorwerp uit te maken van een onderzoek of rechtszaak die tot een dergelijke veroordeling zou kunnen leiden;”.

VERANTWOORDING

Ook na de door amendement nr. 124 voorgestelde wetswijziging is het nog steeds niet uitgesloten dat veroordeelde verkrachters, pedofielen, moordenaars, kidnappers, *carjackers*, *homejackers*, bankrovers, drugsdealers en allerhande draaideurcriminelen de Belgische nationaliteit verkrijgen. Slechts een veroordeling wegens een van de limitatief opgesomde misdrijven levert immers zonder meer een beletsel op wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, en dan nog slechts voor zover het een veroordeling betreft tot een vrijheidsstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel. Er bestaat bijgevolg geen enkele garantie dat de voorgestelde wetswijziging strenger zal uitpakken dan in de praktijk van de parketten thans het geval is.

Onderhavig subamendement voorziet in een ruimere invulling van het begrip “gewichtige feiten eigen aan de persoon” en is geïnspireerd door amendement nr. 99 van mevrouw Carina Van Cauter.

Nr. 127 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 2

Het voorgestelde artikel 1, § 2, 4°, eerste gedachtestreepje, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit vervangen door wat volgt:

“— het feit in België of in het buitenland als dader, mededader of medeplichtige onherroepelijk veroordeeld te zijn wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit;”.

VERANTWOORDING

Ook na de door amendement nr. 124 voorgestelde wetswijziging is het nog steeds niet uitgesloten dat veroordeelde verkrachters, pedofielen, moordenaars, kidnappers,

home-jackers, braqueurs de banques, trafiquants de drogue et toutes sortes de criminels multirécidivistes) acquièrent la nationalité belge. Seule une condamnation pour l'une des infractions énumérées limitativement entraîne automatiquement un empêchement résultant de faits personnels graves, et encore, à condition qu'il s'agisse d'une peine privative de liberté d'au moins cinq ans sans sursis. On ne dispose par conséquent d'aucune garantie que la modification de la loi proposée sera plus stricte que ne l'est actuellement la pratique au sein des parquets.

Le présent sous-amendement prévoit d'élargir la définition de la notion de "faits personnels graves" et s'inspire de la proposition de loi DOC 53 0574/001 de M. Theo Francken et consorts.

N° 128 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 3

Remplacer cet article par ce qui suit:

"Art. 3. L'article 5 du même Code est abrogé."

JUSTIFICATION

En raison du risque élevé de fraudes, la possibilité de remplacer un acte de naissance par un certificat consulaire, un acte de notoriété ou une déclaration sous serment en vue de prouver son identité dans le cadre d'une procédure d'acquisition de la nationalité doit être supprimée. Il s'agit d'un retour à la situation qui prévalait avant l'entrée en vigueur de la loi accélérant la procédure de naturalisation le 1^{er} mai 2000.

N° 129 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 5

Remplacer cet article par ce qui suit:

"Art. 5. L'article 11 du même Code est abrogé."

JUSTIFICATION

Malgré la modification de la loi proposée par l'amendement n° 124, les étrangers de la troisième génération acquièrent toujours automatiquement la nationalité belge, tandis que l'octroi quasi automatique de la nationalité belge aux étrangers de la deuxième génération sur déclaration des parents avant que l'enfant atteigne l'âge de douze ans reste également inchangé. Il en va de même lorsque l'étranger de la deuxième

carjackers, *homejackers*, bankrovers, drugsdealers en al-lerhande draaideurcriminelen de Belgische nationaliteit verkrijgen. Slechts een veroordeling wegens een van de limitatief opgesomde misdrijven levert immers zonder meer een beletsel op wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, en dan nog slechts voor zover het een veroordeling betreft tot een vrijheidsstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel. Er bestaat bijgevolg geen enkele garantie dat de voorgestelde wetswijziging strenger zal uitpakken dan in de praktijk van de parketten thans het geval is.

Onderhavig subamendement voorziet in een ruimere invulling van het begrip "ewichtige feiten eigen aan de persoon" en is geïnspireerd door het wetsvoorstel DOC 53 0574/001 van de heer Theo Francken c.s.

Nr. 128 VAN DE HEER SCHOOFS

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 3

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 3. Artikel 5 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven."

VERANTWOORDING

Omwille van de fraudegevoeligheid dient de mogelijkheid om een geboorteakte te vervangen door een consulaire attest, een akte van bekendheid of een beëdigde verklaring tot staving van de identiteit in het kader van een procedure van nationaliteitsverkrijging te worden afgeschaft. Dit is een terugkeer naar de situatie zoals zij bestond vóór de inwerking-treding van de snel-Belg-wet op 1 mei 2000.

Nr. 129 VAN DE HEER SCHOOFS

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 5

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 5. Artikel 11 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven."

VERANTWOORDING

Ook na de door amendement nr. 124 voorgestelde wetswijziging verwerven vreemdelingen van de derde generatie nog steeds automatisch de Belgische nationaliteit, terwijl de quasi-automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan vreemdelingen van de tweede generatie op verklaring van de ouders voordat het kind twaalf jaar wordt, eveneens ongewijzigd blijft bestaan. Dat is niet anders indien de vreemdeling

ou de la troisième génération garde sa nationalité étrangère après l'acquisition de la nationalité belge. À aucun moment, pas même lorsqu'ils atteignent la majorité, les étrangers de la deuxième ou de la troisième génération ne doivent faire un choix entre les nationalités belge et étrangère. De cette manière, on crée une bipatridie (double nationalité) permanente à grande échelle.

Le présent sous-amendement tend à supprimer tant l'octroi automatique à la naissance de la nationalité belge aux étrangers de la troisième génération que l'octroi quasi automatique de la nationalité belge aux étrangers de la deuxième génération sur déclaration des parents (avant que l'enfant atteigne l'âge de douze ans). La nationalité belge peut uniquement être octroyée sur la base d'une naissance en Belgique (*iure soli*) en vue d'éviter l'apatridie. Cela permet de réhabiliter l'*ius sanguinis* ou principe de filiation.

N° 130 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Remplacer le chapitre 3 proposé du Code de la nationalité belge par ce qui suit:

“CHAPITRE 3. Acquisition de la nationalité belge

Section 1^{re}. Acquisition de la nationalité belge

Art. 13. La naturalisation confère la citoyenneté belge. Elle est une faveur qui ne peut être accordée que lorsqu'il n'existe pas de présomption que le candidat pourrait constituer un danger pour l'ordre public, les bonnes mœurs, la santé publique ou la sécurité de l'État.

Art. 14. § 1^{er}. La demande de naturalisation est recevable si l'intéressé satisfait aux conditions suivantes:

1° sa loi nationale autorise qu'il perde sa nationalité initiale en cas d'acquisition de la citoyenneté belge;

2° il s'engage à renoncer à sa nationalité initiale dans les six mois qui suivent la publication de l'acte de naturalisation au Moniteur belge;

3° il a eu pendant dix ans au moins en Belgique au sens de l'article 7bis, § 2, sa résidence principale couverte par un séjour légal, sans que cette période ait été interrompue par une période ayant excédé deux ans.

van de tweede of derde generatie na de verwerving van de Belgische nationaliteit zijn vreemde nationaliteit behoudt. Op geen enkel ogenblik, ook niet bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd, moeten de vreemdelingen van de tweede of derde generatie een keuze maken tussen de Belgische en buitenlandse nationaliteit. Op die manier wordt op grote schaal blijvende bipatridie (dubbele nationaliteit) gecreëerd.

Onderhavig subamendement strekt tot de afschaffing van zowel de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit bij de geboorte aan vreemdelingen van de derde generatie, als van de quasi-automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan vreemdelingen van de tweede generatie op verklaring van de ouders (voordat het kind twaalf jaar wordt). De Belgische nationaliteit mag op grond van de geboorte in België (*iure soli*) slechts toegekend om staatloosheid te vermijden. Aldus wordt het *ius sanguinis*- of afstammingsbeginsel in eer hersteld.

Nr. 130 VAN DE HEER SCHOOFS

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

Het voorgestelde Hoofdstuk 3 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK 3. Verkrijging van de Belgische nationaliteit

Afdeling 1. Verkrijging door naturalisatie.

Art. 13. De naturalisatie verleent het Belgische staatsburgerschap. Zij is een gunst die slechts kan worden verleend wanneer er geen vermoedens bestaan dat de kandidaat een gevaar zou kunnen zijn voor de openbare orde, de goede zeden, de volksgezondheid of de veiligheid van de Staat.

Art. 14. § 1. Het verzoek tot naturalisatie is ontvankelijk indien de belanghebbende aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° zijn nationale wet laat toe dat hij zijn oorspronkelijke staatsburgerschap verliest in geval van verkrijging van het Belgische staatsburgerschap;

2° hij verbindt er zich toe afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap te doen binnen de zes maanden na de bekendmaking van de akte van naturalisatie in het Belgisch Staatsblad;

3° hij heeft gedurende minstens tien jaar zijn hoofdverblijfplaats in België gehad.

Le délai de dix ans est ramené à cinq ans pour le conjoint étranger d'un citoyen belge si les époux ont été mariés et ont résidé ensemble en Belgique sans interruption au cours des trois ans qui ont précédé la demande de naturalisation.

Le Roi peut dispenser n'importe quel candidat de la condition de résidence pour mérites particuliers;

4° il a atteint l'âge de vingt-cinq ans;

5° il a réussi un examen de citoyenneté;

6° il n'a jamais été condamné, en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, à un emprisonnement effectif de plus de trois mois, pour lequel il n'a pas bénéficié d'une amnistie, d'un effacement de condamnation ou d'une réhabilitation, et n'a pas été condamné non plus, dans un autre État, à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible, selon la loi belge, d'un emprisonnement de trois mois ou plus;

7° il est en mesure de pourvoir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et il n'a pas de dette fiscale;

8° il fait une déclaration de loyauté, par laquelle il promet de respecter la démocratie, la séparation de l'Église et de l'État, les lois nationales ainsi que les usages et la culture de la Communauté à laquelle il désire appartenir;

9° il fournit un certificat établi par un organisme d'inspection médicale habilité à cet effet par le Roi dont il ressort qu'il ne constitue pas un danger grave pour la santé publique;

10° il produit un certificat de bonnes vie et mœurs établi par les autorités belges.

§ 2. L'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune où l'intéressé a sa résidence principale est recueilli afin d'évaluer la volonté d'intégration, la bonne conduite et la capacité financière du candidat.

Art. 15. § 1. L'examen de citoyenneté visé à l'article 14, § 1^{er}, 5°, comporte les parties suivantes:

1° une dissertation écrite dans la langue ou une des langues de la région linguistique de la résidence principale de l'intéressé, dans laquelle celui-ci explique pourquoi il souhaite acquérir la nationalité belge, et une dissertation écrite sur un sujet tiré au sort, juste avant

De termijn van tien jaar wordt verminderd tot vijf jaar voor de vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger, indien de echtgenoten tijdens de drie jaar die aan het naturalisatieverzoek voorafgaan, onafgebroken gehuwd waren en samen in België verbleven.

De Koning kan om het even welke kandidaat wegens bijzondere verdiensten vrijstellen van de voorwaarde inzake verblijfsduur;

4° hij heeft de leeftijd van vijftientwintig jaar bereikt;

5° hij is geslaagd voor een burgerschapsproef;

6° hij werd in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie nog nooit veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden en werd evenmin in een andere staat veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld;

7° hij kan in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden voorzien en heeft geen belastingschulden;

8° hij legt een loyaliteitsverklaring af, waarin hij respect belooft voor de parlementaire democratie, de scheiding van kerk en staat, de nationale wetten, alsook de gewoonten en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren;

9° hij levert een attest af van een daartoe door de Koning gemachtigde instelling voor medisch onderzoek, waaruit blijkt dat hij geen ernstig gevaar oplevert voor de volksgezondheid;

10° hij legt een door de Belgische overheid afgegeven bewijs van goed gedrag en zeden voor.

§ 2. Het advies van het college van burgemeester en schepenen waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, wordt ingewonnen om de integratiewil, het goed gedrag en zeden en de financiële draagkracht van de kandidaat te kunnen beoordelen.

Art. 15. § 1. De burgerschapsproef bedoeld in artikel 14, § 1, 5° omvat de volgende onderdelen:

1° een schriftelijke verhandeling in de taal of een van de talen van het taalgebied waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, waarin de belanghebbende uiteenzet waarom hij het Belgische staatsburgerschap wenst te verwerven, en een

le début de l'épreuve écrite, par la commission de la citoyenneté visée au § 3;

2° et un entretien avec le candidat, dans la langue visée au 1°, destiné à évaluer sa connaissance de la structure de l'État, des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société, ainsi que de l'histoire et de la culture de la Communauté dont il souhaite faire partie.

§ 2. Il ne sera procédé à l'épreuve orale visée au § 1^{er}, 2°, que si le candidat a réussi l'épreuve écrite visée au § 1^{er}, 1°.

§ 3. L'examen de citoyenneté est organisé:

1° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté française en vertu de l'article 5, § 1^{er}, II, 3°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles:

- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue française;*
- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en français;*

2° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté flamande en vertu de la disposition précitée:

- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue néerlandaise;*
- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en néerlandais;*

3° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté germanophone en vertu de l'article 4, § 2, de la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue allemande.

§ 4. L'examen de citoyenneté est organisé chaque année, en deux sessions, par la commission compétente.

Le candidat qui a échoué à l'examen de citoyenneté en seconde session pendant deux années consécutives

schriftelijke verhandeling over een onderwerp dat door de burgerschapscommissie bedoeld in § 3 onmiddellijk vóór het begin van de schriftelijke proef door loting wordt vastgesteld;

2° en een mondeling gesprek in de in 1° bedoelde taal met de kandidaat om te peilen naar diens kennis van de staatsstructuur, van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving, alsook van de geschiedenis en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren.

§ 2. Tot de mondelinge proef als bedoeld in § 1, 2°, zal slechts overgegaan worden indien de kandidaat geslaagd is voor de schriftelijke proef als bedoeld in § 1, 1°.

§ 3. De burgerschapsproef wordt georganiseerd:

1° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel 5, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen:

- voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied;*
- in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Nederlands wensen af te leggen;*

2° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Franse Gemeenschap krachtens dezelfde bepaling:

- voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Franse taalgebied;*
- in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Frans wensen af te leggen;*

3° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Duitstalige Gemeenschap krachtens artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Duitse taalgebied.

§ 4. De burgerschapsproef wordt jaarlijks in twee zittingen georganiseerd door de bevoegde commissie.

De kandidaat die twee opeenvolgende jaren in de tweede zitting niet geslaagd is voor de burgerschaps-

ne peut représenter un tel examen qu'après un intervalle de deux fois deux sessions.

§ 5. Si le candidat a réussi l'examen de citoyenneté, la commission de la citoyenneté lui délivre un certificat de citoyenneté.

Art. 16. § 1^{er}. La demande de naturalisation circonstanciée, accompagnée du certificat visé à l'article 15, § 5, est remise à l'officier de l'état civil de la commune où le candidat a sa résidence principale. L'officier de l'état civil transmet la demande de l'intéressé avec l'avis visé à l'article 14, § 2, au parquet du tribunal de première instance de l'arrondissement dans lequel l'intéressé a sa résidence principale.

Les formulaires de demande, dont le contenu est défini par le Roi sur proposition du ministre de la Justice, peuvent être obtenus auprès de toute administration communale.

Le Roi détermine, sur proposition du ministre de la Justice, les actes et justificatifs à joindre à la demande pour apporter la preuve que les conditions visées à l'article 14, § 1^{er}, sont satisfaites. Le demandeur pourra joindre à sa demande tous les documents supplémentaires qu'il juge utiles pour justifier celle-ci.

§ 2. La demande de naturalisation devient caduque si, après son introduction, son auteur cesse d'avoir sa résidence principale en Belgique.

§ 3. Après avoir pris connaissance de l'avis visé à l'article 14, § 2, le procureur du Roi s'assure que les conditions prévues à l'article 14, § 1^{er}, ont été satisfaites.

À cet effet:

1° il ordonne une enquête de moralité;

2° il procède à une enquête sur l'existence éventuelle de faits graves faisant obstacle à l'octroi de la citoyenneté belge au candidat;

3° il sollicite l'avis de l'Office des étrangers et du Service de la Sûreté de l'État.

§ 4. Le procureur du Roi ne transmet la demande à la Chambre des représentants que lorsque son avis et ceux de l'Office des étrangers et du Service de la Sûreté de l'État sont favorables.

proef, kan pas opnieuw aan een dergelijke proef deelnemen na een tussenperiode van twee maal twee zittingen.

§ 5. Indien de kandidaat geslaagd is voor de burgerschapsproef, wordt hem door de burgerschapscommissie een burgerschapscertificaat uitgereikt.

Art. 16. § 1. Het met redenen omklede verzoek om naturalisatie wordt samen met het in artikel 15, § 5, bedoelde certificaat overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de kandidaat zijn hoofdverblijfplaats heeft. De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt het verzoek van de belanghebbende, samen met het in artikel 14, § 2 bedoelde advies, over aan het parket bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft.

De aanvraagformulieren, waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald op voordracht van de minister van Justitie, kunnen worden bekomen bij ieder gemeentebestuur.

De Koning bepaalt op voordracht van de minister van Justitie welke akten en stavingstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 14, § 1. De verzoeker kan alle bijkomende documenten die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verzoek voegen.

§ 2. Het verzoek om naturalisatie vervalt, wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt zijn hoofdverblijf in België te hebben.

§ 3. De procureur des Konings, na kennis te hebben genomen van het in artikel 14, § 2, bedoelde advies, gaat na of de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 14, § 1 zijn vervuld.

Daartoe:

1° beveelt hij een moraliteitsonderzoek;

2° stelt hij een onderzoek in om na te gaan of er geen gewichtige feiten voorhanden zijn die een bezwaar vormen tegen de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap door de kandidaat;

3° en wint hij het advies in van de Dienst Vreemdelingenzaken en van de Dienst Veiligheid van de Staat.

§ 4. De procureur des Konings zendt het verzoek slechts naar de Kamer van volksvertegenwoordigers wanneer zijn advies en de adviezen van de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid gunstig zijn.

§ 5. L'acte de naturalisation adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur proposition du ministre de la Justice est publié au Moniteur belge. Il produit ses effets à compter du jour de cette publication.

§ 6. Dans le délai prévu à l'article 14, § 1^{er}, 2°, la personne naturalisée fournit au procureur du Roi la preuve qu'elle a renoncé à sa citoyenneté d'origine. À défaut, elle perd automatiquement la citoyenneté belge. L'acte est publié au Moniteur belge à l'intervention du procureur du Roi.

Section 2. Acquisition collective de la citoyenneté belge

Art. 17. Sont des citoyens belges:

1° l'enfant mineur non émancipé d'un citoyen belge qui a acquis la citoyenneté belge par naturalisation après la naissance de l'enfant;

2° l'enfant mineur non émancipé adopté par un citoyen belge qui a acquis la citoyenneté belge par naturalisation après le jour où l'adoption de l'enfant sortit ses effets."

JUSTIFICATION

Nous souhaitons faire de la naturalisation le moyen par excellence pour les étrangers d'acquérir la citoyenneté belge, afin d'uniformiser davantage la législation. Les conditions dont est, à l'heure actuelle, assortie l'acquisition de la nationalité belge par naturalisation sont toutefois particulièrement minimalistes. C'est ainsi qu'un séjour d'à peine 3 ans en Belgique suffit et que l'étranger qui souhaite acquérir la citoyenneté belge par naturalisation ne doit plus, depuis l'entrée en vigueur de la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation, prouver d'une quelconque manière sa volonté d'intégration.

La naturalisation devrait venir couronner l'achèvement d'un processus d'intégration. Il est tout à fait erroné de croire que l'assouplissement de la procédure de naturalisation favorise l'intégration. S'il obtient la citoyenneté trop facilement, l'étranger n'éprouve en effet plus la nécessité de s'intégrer.

Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens. Le présent sous-amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

§ 5. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking vanaf de dag van die bekendmaking.

§ 6. Binnen de termijn bepaald in artikel 14, § 1, 2°, levert de genaturaliseerde het bewijs van de afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap af aan de procureur des Konings. Bij gebreke daarvan verliest hij van rechtswege het Belgische staatsburgerschap. De procureur des Konings zorgt voor de bekendmaking daarvan in het Belgisch Staatsblad.

Afdeling 2. Collectieve verkrijging van het Belgische staatsburgerschap

Art. 17. Belgisch staatsburger zijn:

1° het niet ontvoogde minderjarige kind van een Belgisch staatsburger die het Belgische staatsburgerschap heeft verworven door naturalisatie na de geboorte van het kind;

2° het niet ontvoogde minderjarige kind geadopteerd door een Belgisch staatsburger die het Belgische staatsburgerschap heeft verworven door naturalisatie na de dag dat de adoptie van het kind uitwerking krijgt."

VERANTWOORDING

De indiener van onderhavig subamendement wil van de naturalisatie de manier bij uitstek maken voor vreemdelingen om het Belgische staatsburgerschap te verwerven, teneinde tot meer eenvormigheid in de wetgeving te komen. De voorwaarden die echter vandaag gelden voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit door naturalisatie, zijn bijzonder minimalistisch. Zo volstaat een verblijf in België van slechts drie jaar en moet de vreemdeling die door naturalisatie het Belgische staatsburgerschap wenst te verkrijgen, sinds de inwerkingtreding van de snel-Belgwet niet langer op enige wijze blijf geven van zijn integratiebereidheid.

Naturalisatie zou de bekroning moeten zijn van een voltooid integratieproces. Het is een schromelijke vergissing er vanuit te gaan dat een soepele naturalisatieprocedure de integratie bevordert. Door het Belgische staatsburgerschap al te gemakkelijk toe te kennen, valt bij de vreemdeling immers de noodzaak weg om zich te integreren.

Het meervoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen het geval is. Onderhavig subamendement wil de vreemdeling die door naturalisatie Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Dans l'état actuel de la législation, il est prévu que, pour obtenir la naturalisation, le demandeur doit avoir séjourné pendant au moins trois ans en Belgique. Bien que la durée du séjour ne constitue pas le critère le plus important, étant donné qu'elle n'est en soi pas révélatrice de l'intégration de l'étranger, ce délai est inférieur à celui fixé dans nombre d'autres pays européens. Le présent sous-amendement a dès lors pour objet de porter la durée requise du séjour à dix ans. Le conjoint étranger d'un citoyen belge peut bénéficier d'une mesure de faveur et ne doit avoir séjourné que trois ans en Belgique.

L'âge auquel une demande de naturalisation peut être introduite est porté de dix-huit à vingt-cinq ans. Compte tenu de la portée de la naturalisation, cette mesure vise à garantir que le demandeur étranger a acquis une certaine maturité et qu'il ne fait pas un choix irréfléchi. L'âge de vingt-cinq ans figurait jusqu'en 1993 parmi les conditions à remplir par le candidat à la grande naturalisation.

Le présent sous-amendement vise à imposer à l'étranger un examen de citoyenneté destiné à évaluer son degré d'intégration. La demande de naturalisation n'est recevable que si l'intéressé peut produire un certificat prouvant qu'il a réussi un tel examen.

La personne qui introduit la demande de naturalisation ne peut avoir été condamnée à un emprisonnement effectif de plus de trois mois en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, ou avoir été condamnée dans un pays ne faisant pas partie de l'Union européenne à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible d'un emprisonnement de trois mois ou plus aux termes de la loi belge, et elle doit pouvoir démontrer qu'elle est en mesure de pourvoir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille.

L'avis du collège des bourgmestre et échevins est recueilli afin d'évaluer la bonne conduite, la volonté d'intégration et la capacité financière de l'intéressé.

La participation à un examen de citoyenneté permet de constater de façon objective la volonté d'intégration de l'intéressé. L'intéressé doit au minimum maîtriser, tant oralement qu'à l'écrit, la langue de la région dans laquelle il réside. Dans la dissertation qui doit permettre d'évaluer les connaissances linguistiques écrites de l'intéressé, ce dernier pourra expliquer pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge. Cette mesure permettra d'éviter que des personnes utilisent la procédure de naturalisation par pur intérêt personnel et non parce qu'elles désirent lier leur sort à celui de la Communauté dans laquelle elles vivent. Il est également nécessaire d'évaluer la connaissance qu'a l'intéressé des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société. L'épreuve orale peut s'avérer utile dans ce contexte. Étant donné que la Belgique est un État fédéral et que l'intégration de l'intéressé à notre société "belge" passe surtout par son intégration à la Communauté de la région dans laquelle il réside, l'épreuve orale peut également servir à évaluer si le candidat connaît l'histoire et la culture de cette Communauté et s'il a une connaissance minimale de la structure de l'État. Il est dès lors logique que les communautés soient chargées d'organiser les examens de citoyenneté. Conformément aux articles 170, § 2, et 173

Momenteel geldt in België als voorwaarde voor naturalisatie een verblijfsduur van minimum drie jaar. Hoewel de verblijfsduur niet het belangrijkste criterium is, aangezien hij op zich niets zegt over de integratie van de vreemdeling, bedraagt die termijn minder dan in vele andere Europese landen. Onderhavig subamendement wil de verblijfsduur daarom op tien jaar brengen. De vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger kan genieten van een gunstmaatregel en moet slechts vijf jaar in België verbleven hebben.

De leeftijd waarop een verzoek tot naturalisatie kan ingediend worden, wordt van achttien jaar op vijfentwintig jaar gebracht. Dit moet er, gelet op de draagwijdte van de naturalisatie, voor zorgen dat de vreemdeling tot een zekere rijpheid is gekomen en dat hij geen ondoordachte keuze maakt. De leeftijd van vijfentwintig jaar gold ten andere tot 1993 als voorwaarde voor het bekomen van de grote naturalisatie.

Om de mate van integratie van de vreemdeling te kunnen vaststellen, wil dit subamendement hem verplichten een burgerschapsproef af te leggen. Het naturalisatieverzoek is slechts ontvankelijk indien de belanghebbende een certificaat kan voorleggen waaruit blijkt dat hij voor zo een proef geslaagd is.

De indiener van het naturalisatieverzoek mag in het verleden nog nooit veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden in België of een ander land van de Europese Unie, dan wel in een land buiten de Europese Unie veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld, en moet kunnen aantonen dat hij in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden kan voorzien.

Omtrent goed gedrag en zeden, de integratiewil en de financiële draagkracht van de betrokkene wordt het advies van het college van burgemeester en schepenen ingewonnen.

Het afnemen van een burgerschapsproef laat toe de integratiewil op een objectieve basis vast te stellen. Een minimaal vereiste is dat de belanghebbende de taal van het taalgebied waar hij woonachtig is, zowel mondeling als schriftelijk beheerst. In de verhandeling die naar de schriftelijke taalbeheersing peilt, kan de belanghebbende zijn besluit om Belgisch staatsburger te worden, toelichten. Op die manier kan verhinderd worden dat personen gebruik maken van de naturalisatieprocedure om louter persoonlijk gewin en niet omdat zij hun lot aan dat van de Gemeenschap wensen te verbinden. Verder moet de kennis van de rechtsbeginselen en grondbnormen van onze samenleving worden nagegaan. Hiertoe kan de mondelinge proef nuttig zijn. Aangezien België een federale staat is en de integratie in onze "Belgische" samenleving in de eerste plaats verloopt via de integratie in de Gemeenschap van het gebied waar de betrokkene woonachtig is, kan in de mondelinge proef ook de kennis van de geschiedenis en cultuur van die Gemeenschap, alsook een elementaire kennis van de staatsstructuur worden getest. Om diezelfde reden is het logisch dat het de Gemeenschappen zijn die belast worden met het organiseren van de burgerschapsproeven. Overeenkomstig de artikelen 170, § 2, en 173 van

de la Constitution, les Communautés pourront imposer une rétribution, à titre d'impôt, aux candidats.

À l'heure actuelle, la demande de naturalisation est adressée à la Chambre des représentants (le cas échéant, par l'intermédiaire de l'officier de l'état civil), qui la transmet pour avis au parquet du tribunal de première instance (et à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État). Le présent sous-amendement vise à renverser cette procédure. La demande est transmise à l'officier de l'état civil qui l'envoie, accompagnée de l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune concernée, au parquet. Étant donné que la volonté d'intégration de l'intéressé a déjà été démontrée par la réussite de l'examen de citoyenneté, la tâche du parquet consistera principalement à vérifier qu'aucun fait grave n'empêche l'octroi de la citoyenneté. La demande n'est transmise à la Chambre des représentants que si l'avis est favorable. Cette façon de procéder permet en outre de résoudre totalement le problème préoccupant du bref délai d'avis.

Enfin, le procureur du Roi doit vérifier a posteriori que la personne naturalisée a respecté son engagement à renoncer à sa nationalité étrangère dans le délai prévu par la loi. Lorsqu'il est établi que l'intéressé n'a pas renoncé à sa nationalité étrangère, il perd de plein droit la citoyenneté belge.

L'acquisition collective de la citoyenneté belge est désormais appelée "Attribution de la nationalité belge par effet collectif d'un acte d'acquisition" (article 12 dudit Code). Il s'agit donc en l'occurrence de l'acquisition de la citoyenneté belge par un mineur par suite de l'acquisition volontaire de la citoyenneté belge par un auteur ou un adoptant. Nous préférons le terme acquisition. Il est vrai que l'enfant mineur obtient la citoyenneté sans avoir posé aucun acte lui-même, mais il s'agit d'une obtention basée sur l'acquisition volontaire de l'auteur ou de l'adoptant.

N° 131 DE M. SCHOOF

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 12bis proposé du Code de la nationalité belge, remplacer chaque fois les mots "d'une des trois langues nationales officielles" par les mots "de la langue nationale du lieu de la résidence principale".

JUSTIFICATION

L'amendement n° 124 oblige le candidat à la nationalité belge à fournir la preuve de la connaissance "d'une des trois langues nationales officielles". Il s'agit d'un retour en arrière

de Grondwet zullen de Gemeenschappen aan de kandidaten een retributie, als belasting, kunnen opleggen.

Vandaag is het zo dat het verzoek tot naturalisatie gericht wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers (eventueel door toedoen van de ambtenaar van de burgerlijke stand), die het voor advies verzendt aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg (en aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid van de Staat). Onderhavig subamendement wil die gang van zaken omkeren. Het verzoek wordt overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, die het, samen met het advies van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente, overmaakt aan het parket. Aangezien de integratiewil van de betrokkene reeds gebleken is uit het met vrucht afleggen van een burgerschapsproef, zal de taak van het parket er vooral in bestaan om na te gaan of er geen gewichtige feiten zijn die aan de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap in de weg staan. Het verzoek wordt slechts aan de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden in geval van een gunstig advies. Door deze werkwijze te hantieren, wordt onder meer het prangende probleem van de krappe adviestermijn ten gronde opgelost.

De procureur des Konings moet tenslotte a posteriori nagaan of de genaturaliseerde zijn verbintenis tot afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap binnen de door het wetboek bepaalde termijn heeft nageleefd. Wanneer vaststaat dat de genaturaliseerde nagelaten heeft afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap, verliest hij van rechtswege zijn Belgische staatsburgerschap.

De collectieve verkrijging van het Belgische staatsburgerschap wordt thans "toekenning van de Belgische nationaliteit als gezamenlijk gevolg van een akte van verkrijging" genoemd (artikel 12 WBN). Bedoeld wordt hier de verwerving van het Belgische staatsburgerschap door een minderjarige als gevolg van de vrijwillige verkrijging door een ouder of adoptant van het Belgische staatsburgerschap. De indiener van onderhavig subamendement verkiest de term verkrijging. Weliswaar verworft de minderjarige het Belgische staatsburgerschap zonder dat hijzelf een rechtshandeling stelt, maar het is een verwerving, waaraan een vrijwillige verkrijging door de ouder of adoptant ten grondslag ligt.

Nr. 131 VAN DE HEER SCHOOF

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de woorden "één van de drie officiële landstalen" telkens vervangen door de woorden "de landstaal van de hoofdverblijfplaats".

VERANTWOORDING

Amendement nr. 124 vergt van de kandidaat-Belg dat hij het bewijs levert van de kennis van "één van drie officiële landstalen". Dat is een stap achteruit ten opzichte van het

par rapport à la proposition de loi initiale de Carina Van Cauter et consorts, qui imposait la connaissance de la langue nationale du lieu de la résidence principale, ce qui signifie qu'un étranger qui habite en Flandre et qui ne parle que le français peut obtenir sans problème la nationalité belge. Le présent sous-amendement tend à faire en sorte que l'étranger qui souhaite acquérir la nationalité belge doive fournir la preuve de la connaissance de la langue de la région.

N° 132 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Compléter l'article 12bis, 1°, du Code de la nationalité belge par un troisième tiret rédigé comme suit:

“— et apporte la preuve de la connaissance de la langue nationale du lieu de la résidence principale;”.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à exiger également, de la part de l'étranger né en Belgique qui souhaite acquérir la nationalité belge par une déclaration de nationalité, la connaissance de la langue de la région.

N° 133 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Compléter l'article 12bis proposé du Code de la nationalité belge par un alinéa 2 rédigé comme suit:

“La déclaration n'est pas recevable si l'étranger émerge à un centre public d'action sociale.”.

JUSTIFICATION

Il est essentiel qu'un candidat à la nationalité belge puisse subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille. Le présent sous-amendement prévoit dès lors que la déclaration de nationalité n'est pas recevable lorsque l'intéressé émerge au CPAS. Cette condition est d'ailleurs également prévue par la proposition de loi DOC 53 0574/001 déposée par M. Theo Francken et consorts.

oorspronkelijke wetsvoorstel van Carina Van Cauter c.s., waarin er sprake was van de kennis van de landstaal van de hoofdverblijfplaats, en betekent dat een vreemdeling die in Vlaanderen woont en enkel Frans spreekt, zonder problemen de Belgische nationaliteit kan verkrijgen. Onderhavig subamendement strekt ertoe dat de vreemdeling die de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen, het bewijs moet leveren van de kennis van de streektaal.

Nr. 132 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

Het voorgestelde artikel 12bis, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met een derde gedachtestreepje, luidende als volgt:

“— en het bewijs levert van de kennis van de landstaal van de hoofdverblijfplaats;”.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe eveneens van de in België geboren vreemdeling die de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring wenst te verkrijgen, het bewijs te verlangen van de kennis van de streektaal.

Nr. 133 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

Het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met een tweede lid, luidende als volgt:

“De verklaring is niet ontvankelijk indien de vreemdeling ten laste valt van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”.

VERANTWOORDING

Het is van essentieel belang dat een kandidaat-Belg in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden kan voorzien. Daarom bepaalt onderhavig subamendement dat de afgelegde nationaliteitsverklaring niet ontvankelijk is indien de belanghebbende ten laste valt van een OCMW. Deze voorwaarde wordt trouwens ook opgelegd door het wetsvoorstel DOC 53 0574/001 van de heer Theo Francken c.s.

N° 134 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 12bis proposé du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. Remplacer le 2°, deuxième tiret par ce qui suit:

“et séjourne légalement en Belgique depuis dix ans”;

2. Supprimer le 4°.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à imposer à l'étranger qui souhaite acquérir la nationalité belge d'avoir séjourné légalement en Belgique depuis dix ans au moins. Les législations allemande, autrichienne, danoise, suisse, italienne et espagnole notamment relatives à la nationalité imposent une durée de séjour minimum comparable en vue de l'acquisition de la nationalité. La proposition de loi initiale de Mme Van Cauter et consorts prévoyait également un séjour légal ininterrompu de dix ans au moins pour la déclaration de nationalité.

N° 135 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 12bis, proposé, du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. remplacer le 2°, deuxième tiret, par ce qui suit:

“et séjourne légalement en Belgique depuis sept ans, dont trois ans au moins sur la base d'un séjour d'une durée illimitée”;

2. supprimer le 4°.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement s'inspire de la proposition de loi DOC 53 0574/001 de Theo Francken et consorts et tend à exiger d'un étranger qui souhaite acquérir la nationalité belge un séjour légal en Belgique d'au moins sept ans, dont trois ans au moins sur la base d'un séjour d'une durée illimitée.

Nr. 134 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. het punt 2°, tweede streepje vervangen als volgt:

“en tien jaar wettelijk verblijf”;

2. het punt 4° weglaten.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe minstens tien jaar wettelijk verblijf in België te eisen van een vreemdeling die de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen. Een vergelijkbare minimale verblijfsduur voor de nationaliteitsverkrijging wordt vereist in de nationaliteitswetgeving van onder meer Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Zwitserland, Italië en Spanje. In het oorspronkelijke wetsvoorstel van Carina Van Cauter c.s. werd voor de nationaliteitsverklaring eveneens uitgegaan van een wettelijk ononderbroken verblijf sedert minstens tien jaar.

Nr. 135 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. het punt 2°, tweede streepje, de woorden “en vijf jaar wettelijk verblijf heeft” vervangen als volgt: *“en zeven jaar wettelijk verblijf heeft, waarvan tenminste drie jaar op grond van een verblijf van onbeperkte duur”;*

2. het punt 4° weglaten.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement is geïnspireerd door het wetsvoorstel DOC 53 0574/001 van Theo Francken c.s. en strekt ertoe minstens zeven jaar wettelijk verblijf in België, waarvan tenminste drie jaar op grond van een verblijf van onbeperkte duur, te eisen van een vreemdeling die de Belgische nationaliteit wenst te verkrijgen.

N° 136 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Compléter l'article 12bis, proposé, du Code de la nationalité belge par un alinéa 2, rédigé comme suit:

“La déclaration n'est recevable que si l'étranger perd de plein droit sa nationalité d'origine du fait de l'acquisition de la nationalité belge ou s'il s'engage à renoncer à sa nationalité d'origine dans les six mois de l'acquisition de la nationalité belge. Dans ce dernier cas, la nationalité belge lui est retirée si l'intéressé n'a pas renoncé à sa nationalité d'origine dans les six mois de l'acquisition.”

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à éviter la pluralité de citoyennetés en subordonnant l'acquisition de la nationalité belge à la renonciation, par le candidat à la nationalité belge, à sa nationalité d'origine dans les six mois suivant l'acquisition de la citoyenneté belge. Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens (par exemple les Pays-Bas, l'Allemagne, le Luxembourg et l'Espagne). Le présent sous-amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

N° 137 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 12bis proposé du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. supprimer le 2°, troisième tiret;
2. supprimer le 2°, quatrième tiret;
3. supprimer le 3°, troisième tiret;
4. supprimer le 3°, cinquième tiret;
5. supprimer le 4°, troisième tiret;

Nr. 136 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

Het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met een tweede lid, luidende als volgt:

“De verklaring is slechts ontvankelijk indien hetzij de vreemdeling als gevolg van de verkrijging van de Belgische nationaliteit zijn oorspronkelijke nationaliteit van rechtswege verliest, hetzij de vreemdeling er zich toe verbindt afstand te doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen de zes maanden na de verkrijging van de Belgische nationaliteit. In laatstgenoemd geval vervalt de Belgische nationaliteit indien de betrokkene niet binnen de zes maanden na de verkrijging ervan afstand heeft gedaan van zijn oorspronkelijke nationaliteit.”

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe meervoudig staatsburgerschap te voorkomen door de verkrijging van de Belgische nationaliteit afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat de kandidaat-Belg afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen de zes maanden na de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap. Het meervoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen (bijvoorbeeld Nederland, Duitsland, Luxemburg en Spanje) het geval is. Onderhavig subamendement wil de vreemdeling die Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Nr. 137 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. het punt 2°, derde gedachtestreepje, weglaten;
2. het punt 2°, vierde gedachtestreepje, weglaten;
3. het punt 3°, derde gedachtestreepje, weglaten;
4. het punt 3°, vijfde gedachtestreepje, weglaten;
5. het punt 4°, derde gedachtestreepje, weglaten;

6. supprimer le 4°, quatrième tiret;**7. compléter les 1°, 2°, 3° et 4° chaque fois par un tiret rédigé comme suit:**

“— et prouve son intégration sociale en réussissant un examen de citoyenneté;”;

8. compléter cet article par les alinéas 2, 3, 4, 5 et 6 rédigés comme suit:

“L'examen de citoyenneté visé à l'alinéa 1^{er} comporte les parties suivantes:

1° une dissertation écrite dans la langue ou une des langues de la région linguistique de la résidence principale de l'intéressé, dans laquelle celui-ci explique pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge et une dissertation écrite sur un sujet tiré au sort, juste avant le début de l'épreuve écrite, par la commission de la citoyenneté visée au § 3;

2° un entretien avec le candidat, dans la langue visée au 1°, destiné à évaluer sa connaissance de la structure de l'État, des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société, ainsi que de l'histoire et de la culture de la Communauté dont il souhaite faire partie.

Il ne sera procédé à l'épreuve orale visée à l'alinéa 2, 2°, que si le candidat a réussi l'épreuve écrite visée à l'alinéa 2, 1°.

L'examen de citoyenneté est organisé:

1° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté française en vertu de l'article 5, § 1^{er}, II, 3° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

— pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue française;
— pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en français;

2° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté flamande en vertu de la disposition précitée:

— pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue néerlandaise;

6. het punt 4°, vierde gedachtestreepje, weglaten;**7. punten 1°, 2°, 3° en 4° telkens aanvullen met een gedachtestreepje, luidende als volgt:**

“— en zijn maatschappelijke integratie bewijzen door te slagen voor een burgerschapsproef;”;

8. dit artikel aanvullen met een tweede, derde, vierde, vijfde en zesde lid, luidende als volgt:

“De burgerschapsproef bedoeld in het eerste lid omvat de volgende onderdelen:

1° een schriftelijke verhandeling in de taal of een van de talen van het taalgebied waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, waarin de belanghebbende uiteenzet waarom hij het Belgische staatsburgerschap wenst te verwerven, en een schriftelijke verhandeling over een onderwerp dat door de burgerschapscommissie bedoeld in het vierde lid onmiddellijk vóór het begin van de schriftelijke proef door loting wordt vastgesteld;

2° en een mondeling gesprek in de in 1° bedoelde taal met de kandidaat om te peilen naar diens kennis van de staatsstructuur, van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving, alsook van de geschiedenis en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren.

Tot de mondelinge proef als bedoeld in het tweede lid, 2°, zal slechts overgegaan worden indien de kandidaat geslaagd is voor de schriftelijke proef als bedoeld in het tweede lid, 1°.

De burgerschapsproef wordt georganiseerd:

1° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel 5, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen:

— voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied;
— in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Nederlands wensen af te leggen;

2° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Franse Gemeenschap krachtens dezelfde bepaling:

— voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Franse taalgebied;

— pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en néerlandais;

3° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté germanophone en vertu de l'article 4, § 2, de la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue allemande.

L'examen de citoyenneté est organisé chaque année, en deux sessions, par la commission compétente. Le candidat qui a échoué à l'examen de citoyenneté en seconde session pendant deux années consécutives ne peut représenter un tel examen qu'après un intervalle de deux fois deux sessions.

Si le candidat a réussi l'examen de citoyenneté, la commission de la citoyenneté lui délivre un certificat de citoyenneté.”

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement vise à faire en sorte que la volonté d'intégration, dans la société, des candidats à la nationalité belge soit évaluée au moyen d'un examen de citoyenneté. La participation à un examen de citoyenneté permet de constater de façon objective la volonté d'intégration de l'intéressé. L'intéressé doit au minimum maîtriser, tant oralement qu'à l'écrit, la langue de la région dans laquelle il réside. Dans la dissertation qui doit permettre d'évaluer les connaissances linguistiques écrites de l'intéressé, ce dernier pourra expliquer pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge. Cette mesure permettra d'éviter que des personnes utilisent la procédure de naturalisation par pur intérêt personnel et non parce qu'elles désirent lier leur sort à celui de la Communauté dans laquelle elles vivent. Il est également nécessaire d'évaluer la connaissance qu'a l'intéressé des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société. L'épreuve orale peut s'avérer utile dans ce contexte. Étant donné que la Belgique est un État fédéral et que l'intégration de l'intéressé à notre société “belge” passe surtout par son intégration à la communauté de la région dans laquelle il réside, l'épreuve orale peut également servir à évaluer si le candidat connaît l'histoire et la culture de cette Communauté et s'il a une connaissance minimale de la structure de l'État.

N° 138 DE M. **SCHOofs**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 15, § 3, alinéa 4, proposé, du Code de la nationalité belge, supprimer les mots “à défaut d'avis négatif ou”.

— in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Frans wensen af te leggen;

3° door een burgerschapscommissie aangesteld door de Duitstalige Gemeenschap krachtens artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Duitse taalgebied.

De burgerschapsproef wordt jaarlijks in twee zittingen georganiseerd door de bevoegde commissie. De kandidaat die twee opeenvolgende jaren in de tweede zitting niet geslaagd is voor de burgerschapsproef, kan pas opnieuw aan een dergelijke proef deelnemen na een tussenperiode van twee maal twee zittingen.

Indien de kandidaat geslaagd is voor de burgerschapsproef, wordt hem door de burgerschapscommissie een burgerschapscertificaat uitgereikt.”

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe de maatschappelijke integratie van de kandidaat-Belg na te gaan aan de hand van een burgerschapsproef. Het afnemen van een burgerschapsproef laat toe de integratiewil op een objectieve basis vast te stellen. Een minimaal vereiste is dat de belanghebbende de taal van het taalgebied waar hij woonachtig is, zowel mondeling als schriftelijk beheerst. In de verhandeling die naar de schriftelijke taalbeheersing peilt, kan de belanghebbende zijn besluit om Belgisch staatsburger te worden, toelichten. Op die manier kan verhinderd worden dat personen gebruik maken van de naturalisatieprocedure om louter persoonlijk gewin en niet omdat zij hun lot aan dat van de Gemeenschap wensen te verbinden. Verder moet de kennis van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving worden nagegaan. Hiertoe kan de mondelinge proef nuttig zijn. Aangezien België een federale Staat is en de integratie in onze “Belgische” samenleving in de eerste plaats verloopt via de integratie in de Gemeenschap van het gebied waar de betrokkene woonachtig is, kan in de mondelinge proef ook de kennis van de geschiedenis en cultuur van die Gemeenschap, alsook een elementaire kennis van de staatsstructuur worden getest.

Nr. 138 VAN DE HEER **SCHOofs**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 15, § 3, vierde lid, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de woorden “ontstentenis van een negatief advies of” weglaten.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à éviter que le simple écoulement du délai d'avis de quatre mois, sans qu'un avis ait été rendu en temps utile, entraîne l'inscription d'office de la déclaration. La nationalité belge ne peut être obtenue que si le parquet a effectivement émis un avis favorable.

N° 139 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 21, § 4, proposé, du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. supprimer l'alinéa 4;

2. compléter l'alinéa 5 par ce qui suit:

“La naturalisation peut toutefois uniquement être octroyée si les avis du parquet, de l'Office des étrangers ou de la Sûreté de l'État sont favorables.”.

JUSTIFICATION

Le simple écoulement du délai de quatre mois, sans qu'un avis ait été effectivement rendu, ne peut pas être assimilé à un avis positif. Le présent sous-amendement tend à faire en sorte que la naturalisation ne puisse être accordée que si tous les avis requis ont réellement été émis et s'ils sont favorables.

N° 140 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Dans l'article 21, § 4, dernier alinéa, proposé, remplacer les mots “d'une des trois langues nationales officielles” par les mots “de la langue nationale du lieu de la résidence principale”.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à subordonner la naturalisation à la connaissance de la langue de la région.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe te voorkomen dat het enkele verstrijken van de adviestermin van vier maanden, zonder dat tijdig een advies werd uitgebracht, tot gevolg heeft dat de verklaring ambtshalve wordt ingeschreven. De Belgische nationaliteit kan slechts verkregen worden indien het parket effectief een gunstig advies heeft uitgebracht.

Nr. 139 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 21, § 4, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. het vierde lid weglaten;

2. het vijfde lid aanvullen met de volgende woorden:

“De naturalisatie kan evenwel slechts worden verleend indien de adviezen van het parket, de Dienst Vreemdelingenzaken of de Veiligheid van de Staat gunstig luiden.”.

VERANTWOORDING

Het enkele verstrijken van de termijn van vier maanden zonder dat effectief een advies werd uitgebracht, mag niet worden gelijkgesteld met een gunstig advies. Onderhavig subamendement strekt ertoe dat de naturalisatie slechts mag worden verleend indien alle vereiste adviezen effectief zijn uitgebracht en gunstig luiden.

Nr. 140 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

In het voorgestelde artikel 21, § 4, laatste lid, de woorden “één van de drie officiële landstalen” vervangen door de woorden “de landstaal van de hoofdverblijfplaats”.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe de naturalisatie afhankelijk te maken van de kennis van de streektaal.

N° 141 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 8

Compléter l'article 19 proposé du Code de la nationalité belge par un alinéa rédigé comme suit:

“La demande de naturalisation n'est en outre recevable que si l'étranger perd de plein droit sa nationalité d'origine du fait de l'acquisition de la nationalité belge ou s'il s'engage à renoncer à sa nationalité d'origine dans les six mois de l'acquisition de la nationalité belge. Dans ce dernier cas, la nationalité belge lui est retirée si l'intéressé n'a pas renoncé à sa nationalité d'origine dans les six mois de l'acquisition.”

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à éviter la pluralité de citoyennetés en subordonnant l'acquisition de la nationalité belge à la renonciation, par le candidat à la nationalité belge, à sa nationalité d'origine dans les six mois suivant l'acquisition de la citoyenneté belge. Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens (par exemple les Pays-Bas, l'Allemagne, le Luxembourg et l'Espagne). Le présent sous-amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

N° 142 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 10/1 (nouveau)

Insérer un article 10/1 rédigé comme suit:

“Art. 10/1. Dans l'article 23, § 1^{er}, proposé, du même Code, insérer un 3° rédigé comme suit:

“3° si, dans les six mois à compter de l'acquisition de la nationalité belge, ils n'ont pas mis tout en œuvre pour renoncer à leur nationalité d'origine;”

Nr. 141 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 8

Het voorgestelde artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met een lid, luidende als volgt:

“Het naturalisatieverzoek is bovendien slechts ontvankelijk indien hetzij de vreemdeling als gevolg van de verkrijging van de Belgische nationaliteit zijn oorspronkelijke nationaliteit van rechtswege verliest, hetzij de vreemdeling er zich toe verbindt afstand te doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen de zes maanden na de verkrijging van de Belgische nationaliteit. In laatstgenoemd geval vervalt de Belgische nationaliteit indien de betrokkene niet binnen de zes maanden na de verkrijging ervan afstand heeft gedaan van zijn oorspronkelijke nationaliteit.”

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe meervoudig staatsburgerschap te voorkomen door de verkrijging van de Belgische nationaliteit afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat de kandidaat-Belg afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen de zes maanden na de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap. Het meervoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen (bijvoorbeeld Nederland, Duitsland, Luxemburg en Spanje) het geval is. Onderhavig subamendement wil de vreemdeling die door naturalisatie Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Nr. 142 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 10/1 (nieuw)

Een artikel 10/1 invoegen, luidende:

“Art. 10/1. In het voorgestelde artikel 23, § 1, van hetzelfde Wetboek, een 3° invoegen, luidende als volgt:

“3° indien zij niet binnen de zes maanden na de verkrijging van de Belgische nationaliteit al het mogelijke hebben gedaan om afstand te doen van hun oorspronkelijke nationaliteit;”

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement tend à éviter la pluralité de citoyennetés en subordonnant l'acquisition de la nationalité belge à la renonciation, par le candidat à la nationalité belge, à sa nationalité d'origine dans les six mois suivant l'acquisition de la citoyenneté belge. Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens (par exemple les Pays-Bas, l'Allemagne, le Luxembourg et l'Espagne). Le présent sous-amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

N° 143 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Remplacer l'article 23bis, § 1^{er}, 1° et 2°, proposé, du Code de la nationalité belge par ce qui suit:

“1° s'ils ont été définitivement condamnés, comme auteur, coauteur ou complice, à une peine d'emprisonnement effective d'au moins trois mois, pour autant qu'ils aient commis les faits déclarés effectifs dans les cinq ans à compter de l'acquisition de la nationalité belge;

2° s'ils ont été définitivement condamnés, comme auteur, coauteur ou complice à une peine d'emprisonnement effective d'au moins un an, pour autant qu'ils aient commis les faits déclarés effectifs dans les dix ans à compter de l'acquisition de la nationalité belge, ou pour autant que la condamnation ait été prononcée en raison d'une infraction visée aux articles 136bis, 136ter et 136quater du Code pénal;”

JUSTIFICATION

Les nouveaux Belges condamnés après avoir acquis la nationalité pour, par exemple, viol, pédophilie, meurtre ou vols avec violence peuvent garder sans problème la nationalité belge, même s'ils ont commis ces faits peu après l'acquisition de la nationalité belge. La liste des faits pouvant entraîner la déchéance de la nationalité belge prévue à l'article 23bis, § 1^{er} du Code de la nationalité belge proposé par l'amendement n° 124 est beaucoup trop restrictive. Le présent sous-amendement tend à permettre la déchéance lors de chaque condamnation d'un nouveau Belge soit à une peine privative de liberté effective d'au moins trois mois dans les cinq ans suivant l'acquisition de la nationalité belge, soit à une peine privative de liberté effective d'au moins un an dans les dix ans suivant l'acquisition de la nationalité belge. La déchéance ne

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement strekt ertoe meervoudig staatsburgerschap te voorkomen door de verkrijging van de Belgische nationaliteit afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat de kandidaat-Belg afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit binnen de zes maanden na de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap. Het meervoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen (bijvoorbeeld Nederland, Duitsland, Luxemburg en Spanje) het geval is. Onderhavig subamendement wil de vreemdeling die Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Nr. 143 VAN DE HEER SCHOOFS

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

Het voorgestelde artikel 23bis, § 1, 1° en 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit vervangen door wat volgt:

“1° indien zij als dader, mededader of medeplichtige onherroepelijk veroordeeld werden tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens drie maanden, voor zover zij de bewezen verklaarde feiten hebben gepleegd binnen de vijf jaar volgend op de verkrijging van de Belgische nationaliteit;

2° indien zij als dader, mededader of medeplichtige onherroepelijk veroordeeld werden tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens één jaar, voor zover zij de bewezen verklaarde feiten hebben gepleegd binnen de tien jaar volgend op de verkrijging van de Belgische nationaliteit, of voor zover de veroordeling werd uitgesproken wegens een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 136bis, 136ter en 136quater van het Strafwetboek;”

VERANTWOORDING

Nieuwe Belgen die na de nationaliteitsverkrijging veroordeeld worden wegens bijvoorbeeld verkrachting, pedofilie, moord of diefstallen met geweld kunnen de Belgische nationaliteit nog steeds probleemloos behouden, ook al pleegden zij deze feiten kort nadat zij de Belgische nationaliteit verkregen hebben. De in het door amendement nr. 124 voorgestelde artikel 23bis, § 1, WBN vervatte lijst van feiten die aanleiding kunnen geven tot de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit is veel te restrictief. Onderhavig subamendement strekt ertoe de vervallenverklaring mogelijk te maken bij elke veroordeling van een nieuwe Belg hetzij tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens drie maanden binnen de vijf jaar na de verkrijging van de Belgische nationaliteit, hetzij tot een effectieve vrijheidsstraf van minstens één jaar binnen

peut donc avoir lieu si les faits imputés et déclarés établis ont été commis plus de dix ans après l'acquisition de la nationalité belge, sauf lorsque la condamnation a été prononcée pour génocide, crimes contre l'humanité ou crimes de guerre.

N° 144 DE M. SCHOOF

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Supprimer l'article 23bis, § 2, proposé.

JUSTIFICATION

L'article 1^{er} de la Convention concernant certaines questions relatives aux conflits de lois sur la nationalité signée à La Haye le 12 avril 1930 confirme qu'il appartient à chaque État de déterminer par sa législation quels sont ses nationaux et prescrit que cette législation doit être admise par les autres États, "pourvu qu'elle soit en accord avec les conventions internationales, la coutume internationale et les principes de droit généralement reconnus en matière de nationalité." Bien que la Convention de La Haye ne lie que les parties contractantes, son contenu reflète le droit international coutumier dans ce domaine. Depuis la convention, il est admis que le droit international peut limiter la liberté des États en matière de nationalité et que les règles en matière de nationalité ne relèvent pas de la juridiction exclusive des États. Comme il ressort de l'article 1^{er} de la Convention de La Haye, des restrictions peuvent découler de conventions, du droit international coutumier et de principes de droit généralement reconnus en matière de nationalité.

L'article 8 de la Convention des Nations Unies sur la réduction des cas d'apatridie comporte, en son alinéa 1^{er}, l'interdiction de priver un individu de sa nationalité si cette privation doit le rendre apatride et prévoit des exceptions à cette interdiction en ses alinéas 2 et 3. L'article 9 comporte l'interdiction absolue de priver un individu de sa nationalité pour des raisons d'ordre racial, ethnique, religieux ou politique. La Convention européenne sur la nationalité (CEN) a entretemps été signée et ratifiée par 20 États. L'article 7, alinéa 1^{er}, de la Convention européenne sur la nationalité interdit de priver un individu de sa nationalité pour d'autres motifs que ceux qui sont énumérés de manière limitative, tandis que l'alinéa 3 comporte l'interdiction de priver un individu de sa nationalité si cette privation entraîne l'apatridie. La seule exception prévue pour cette dernière interdiction est le cas où la nationalité a été acquise de manière frauduleuse. L'article 4 de la CEN prévoit que les règles sur la nationalité de chaque partie contractante doivent être fondées sur un certain nombre de principes, comme le droit de tout individu à une nationalité, le fait que l'apatridie doit être évitée et l'interdiction d'une privation arbitraire de la nationalité. La Belgique n'a ratifié ni la Convention des Nations Unies sur la réduction des cas

de tien jaar na de verkrijging van de Belgische nationaliteit. De vervallenverklaring kan derhalve niet plaatsvinden indien de ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten werden gepleegd op een tijdstip meer dan tien jaar na de verkrijging van de Belgische nationaliteit, behalve wanneer de veroordeling werd uitgesproken wegens genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden.

Nr. 144 VAN DE HEER SCHOOF

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

Het voorgestelde artikel 23bis, § 2, weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 1 van het Verdrag nopens zekere vragen betreffende de wetsconflicten inzake nationaliteit, ondertekend te 's-Gravenhage op 12 april 1930, bevestigt dat het tot de bevoegdheid van iedere staat behoort in zijn wetgeving te bepalen wie zijn onderdanen zijn en schrijft voor dat deze wetgeving door andere staten moet erkend worden, "voor zover zij in overeenstemming is met de internationale verdragen, de internationale gewoonte, en de algemeen erkende rechtsbeginselen ter zake van nationaliteit". Hoewel het Haags Verdrag slechts de verdragsluitende partijen bindt, is de inhoud ervan een weergave van het internationaal gewoonterecht op dit gebied. Sinds het verdrag wordt erkend dat het internationale recht grenzen kan stellen aan de vrijheid van staten in nationaliteitsaangelegenheden en dat de regeling van nationaliteitskwesties niet onder de exclusieve rechtsmacht van staten valt. Zoals uit artikel 1 Haags Verdrag blijkt, kunnen beperkingen voortvloeien uit verdragen, internationaal gewoonterecht en algemeen erkende rechtsbeginselen inzake nationaliteit.

Artikel 8, eerste lid, van het VN-Verdrag tot beperking van Staatloosheid houdt een verbod in om iemand zijn nationaliteit te ontnemen indien de betrokkene daardoor staatloos wordt, op welk verbod uitzonderingen worden toegestaan in artikel 8, tweede en derde lid. Artikel 9 behelst een absoluut verbod van denationalisatie op raciale, etnische, religieuze of politieke gronden. Het Europees Verdrag inzake Nationaliteit (EVN) werd inmiddels ondertekend én geratificeerd door 20 Staten. Artikel 7, eerste lid, van het Europees Verdrag inzake Nationaliteit verbiedt denationalisatie op andere dan de limitatief opgesomde gronden, terwijl het derde lid een verbod inhoudt van denationalisatie die staatloosheid veroorzaakt. De enige uitzondering die op laatstgenoemd verbod wordt toegestaan, is het geval waarin de nationaliteit op frauduleuze wijze werd verkregen. Artikel 4 EVN bepaalt dat de regels inzake nationaliteit van elke verdragsluitende partij gebaseerd moeten zijn op een aantal beginselen, zoals het recht van eenieder op een nationaliteit, de vermindering van staatloosheid en het verbod van willekeurige nationaliteitsontneming. Zowel het VN-Verdrag tot beperking van Staatloosheid als het Europees verdrag inzake Nationaliteit werden door België geratificeerd noch ondertekend. Het is dan ook niet duidelijk

d'apatridie ni la Convention européenne sur la nationalité. On comprend dès lors mal quelles conventions internationales, imposant à la Belgique d'éviter l'apatridie, sont visées dans la justification de l'amendement n° 124.

La question de savoir si la liberté des États en matière de privation de nationalité est limitée par le droit coutumier international ou des principes généraux de droit est controversée. Il n'existe en tout cas pas de consensus sur l'existence, en droit international, d'une interdiction de priver un individu de sa nationalité lorsque cette privation entraîne l'apatridie.

Le présent sous-amendement vise à supprimer l'article 23*bis*, § 2, proposé, du Code de la nationalité belge en ce qui concerne la création de l'apatridie.

N° 145 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Dans l'article 23*bis*, § 1^{er}, 1^{er}, proposé, supprimer les mots "pour une infraction visée [...] l'éloignement des étrangers".

JUSTIFICATION

La liste de faits pouvant entraîner la déchéance de la nationalité belge prévue par l'article 23*bis*, § 1^{er}, du Code de la nationalité belge proposé par l'amendement n° 124 est beaucoup trop restrictive. Tandis que la proposition de loi initiale prévoyait que toute condamnation irrévocable à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis entraînait automatiquement la déchéance par le juge pénal, l'article 23*bis*, § 1^{er}, 1^o, du Code de la nationalité belge proposé par l'amendement n° 124 ne permet au juge pénal de prononcer la déchéance qu'en cas de condamnation irrévocable à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis en raison d'un nombre limité d'infractions. Sont exclusivement visées, à cet égard, les infractions concernant la sûreté extérieure et intérieure de l'État, le terrorisme, les infractions nucléaires, le trafic et la traite d'êtres humains et les violations graves du droit international humanitaire (génocide, crimes contre l'humanité et crimes de guerre). Le présent sous-amendement tend à revenir à la proposition de loi initiale de Mme Carina Van Cauter en autorisant la déchéance pour toute condamnation d'un nouveau Belge à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis indépendamment de l'infraction en raison de laquelle la peine d'emprisonnement a été prononcée.

op welke internationale verdragen, als gevolg waarvan België staatloosheid zou moeten vermijden, in de verantwoording van amendement nr. 124 gedoeld wordt.

Of de vrijheid van Staten inzake nationaliteitsontneming beperkt wordt door internationaal gewoonterecht of algemene rechtsbeginselen, is een omstreden kwestie. Over een volkenrechtelijk verbod van denationalisatie, resulterend in staatloosheid, bestaat in elk geval geen consensus.

Onderhavig subamendement strekt ertoe het voorgestelde artikel 23*bis*, § 2, WBN i.v.m. de creatie van staatloosheid te schrappen.

Nr. 145 VAN DE HEER SCHOOFS

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

In het voorgestelde artikel 23*bis*, § 1, 1°, de woorden "voor een misdrijf....." **tot en met** "de verwijdering van vreemdelingen" **weglaten.**

VERANTWOORDING

De in het door amendement nr. 124 voorgestelde artikel 23*bis*, § 1, WBN vervatte lijst van feiten die aanleiding kunnen geven tot de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit is veel te restrictief. Waar in het oorspronkelijke wetsvoorstel om het even welke onherroepelijke veroordeling tot een vrijheidsstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel automatisch aanleiding gaf tot de vervallenverklaring door de strafrechter, kan de strafrechter krachtens het door amendement nr. 124 voorgestelde artikel 23*bis*, § 1, 1°, WBN de vervallenverklaring slechts uitspreken in geval van een onherroepelijke veroordeling tot een vrijheidsstraf van tenminste vijf jaar zonder uitstel wegens een aantal limitatief opgesomde misdrijven. Het gaat daarbij uitsluitend om misdrijven tegen de uitwendige en inwendige veiligheid van de staat, terrorisme, nucleaire misdrijven, mensenhandel, mensensmokkel en ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht (genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden). Onderhavig subamendement strekt ertoe aan te knopen bij het oorspronkelijke wetsvoorstel van mevrouw Carina Van Cauter door de vervallenverklaring mogelijk te maken bij elke veroordeling van een nieuwe Belg tot een vrijheidsstraf van minstens vijf jaar zonder uitstel, ongeacht het misdrijf ter zake waarvan de vrijheidsstraf werd opgelegd.

N° 146 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Remplacer l'article 23bis, § 1^{er}, 1°, proposé, du Code de la nationalité belge par ce qui suit:

“1° s'ils ont été condamnés en Belgique ou à l'étranger, comme auteur, co-auteur, ou complice, du chef d'un fait qualifié de crime ou de délit et que cette condamnation a été coulée en force de chose jugée, pour autant que l'action en déchéance soit introduite dans les dix ans suivant l'obtention de la nationalité belge par l'intéressé ou pour autant que la condamnation ait été prononcée du chef d'une infraction telle que visée par les articles 136bis, 136ter et 136quater du Code pénal;”.

JUSTIFICATION

Les nouveaux Belges condamnés après avoir acquis la nationalité pour, par exemple, viol, pédophilie, meurtre ou vols avec violence peuvent garder sans problème la nationalité belge, même s'ils ont commis ces faits peu après son acquisition. La liste des faits pouvant entraîner la déchéance de la nationalité belge contenue dans l'article 23bis, § 1^{er}, du Code de la nationalité belge proposé par l'amendement n° 124 est beaucoup trop restrictive. Le présent sous-amendement tend à permettre la déchéance lors de chaque condamnation définitive d'un nouveau Belge du chef d'un fait qualifié de crime ou de délit, pour autant que l'action en déchéance soit introduite dans les dix ans suivant l'obtention de la nationalité belge par l'intéressé. Le présent sous-amendement s'inspire de l'article 16 de la proposition de loi (DOC 53 0574/001) déposée par M. Theo Francken et consorts, qui prévoit une réglementation identique.

N° 147 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Dans la phrase introductive de l'article 23bis, § 1^{er}, proposé, du Code de la nationalité belge, remplacer les mots “peut être prononcée” par les mots “est prononcée”.

Nr. 146 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

Het voorgestelde artikel 23bis, § 1, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit vervangen door wat volgt:

“1° indien zij in België of in het buitenland als dader, mededader of medeplichtige veroordeeld werden wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit en deze veroordeling kracht van gewijsde heeft verkregen, voor zover de vordering tot vervallenverklaring wordt ingesteld binnen de tien jaar na de verkrijging van de Belgische nationaliteit door de betrokkene, of voor zover de veroordeling werd uitgesproken wegens een misdrijf zoals bedoeld in de artikelen 136bis, 136ter en 136quater van het Strafwetboek;”.

VERANTWOORDING

Nieuwe Belgen die na de nationaliteitsverkrijging veroordeeld worden wegens bijvoorbeeld verkrachting, pedofilie, moord of diefstallen met geweld kunnen de Belgische nationaliteit nog steeds probleemloos behouden, ook al pleegden zij deze feiten kort nadat zij de Belgische nationaliteit verkregen hebben. De in het door amendement nr. 124 voorgestelde artikel 23bis, § 1, WBN vervatte lijst van feiten die aanleiding kunnen geven tot de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit is veel te restrictief. Onderhavig subamendement strekt ertoe de vervallenverklaring mogelijk te maken bij elke onherroepelijke veroordeling van een nieuwe Belg wegens een als misdaad of wanbedrijf omschreven feit, mits de vordering tot vervallenverklaring wordt ingesteld binnen de tien jaar na de verkrijging van de Belgische nationaliteit door de betrokkene. Het subamendement is geïnspireerd door artikel 16 van het wetsvoorstel DOC 53 0574/001 van de heer Theo Francken c.s., dat in een soortgelijke regeling voorziet.

Nr. 147 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

In het voorgestelde artikel 23bis, § 1, inleidende zin, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de woorden “kan op vordering van het openbaar ministerie worden uitgesproken” vervangen door de woorden “wordt op vordering van het openbaar ministerie uitgesproken”.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement s'inspire de la proposition de loi initiale de Mme Van Cauter et prévoit que, dans les cas visés à l'article 23bis, § 1^{er}, du Code de la nationalité belge, le juge pénal doit, si le ministère public le requiert, prononcer la déchéance de la nationalité belge. Dans ces cas, la déchéance de la nationalité est indiquée, compte tenu de la gravité des faits en question.

N° 148 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11

Dans l'article 23bis, § 1^{er}, proposé, du Code de la nationalité belge, apporter les modifications suivantes:

1. dans la phrase introductive, remplacer les mots "peut être prononcée par le juge pénal sur réquisition du ministère public" **par les mots** "est prononcée d'office par le juge pénal";

2. supprimer le 3°.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement prévoit la déchéance automatique de la nationalité belge dans les cas visés à l'article 23bis, § 1^{er}, du Code de la nationalité belge, compte tenu de la gravité des faits en question. Lorsque le juge pénal prononce une telle condamnation, il prononce simultanément d'office la déchéance de la nationalité belge du condamné, en tant que peine accessoire.

Le présent sous-amendement supprime l'article 23bis, § 1^{er}, 3°, par analogie avec l'amendement n° 25 des mêmes auteurs, qui prévoit la déchéance automatique par le juge civil qui annule un mariage de complaisance, lorsque la nationalité belge a été obtenue à la suite de ce mariage.

N° 149 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l'amendement n° 124)

Art. 11/1 (nouveau)

Insérer un article 11/1 rédigé comme suit:

"Art. 11/1. Dans le même Code, il est inséré un article 23ter rédigé comme suit:

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement knoopt aan bij het oorspronkelijke wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter door te bepalen dat de strafrechter in de in artikel 23bis, § 1, WBN bedoelde gevallen de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit moet uitspreken, zo het openbaar ministerie dat vordert. De vervallenverklaring is in deze gevallen aangewezen gelet op de ernst van de feiten waarover het gaat.

Nr. 148 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11

In het voorgestelde artikel 23bis, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit de volgende wijzigingen aanbrengen:

1. in de inleidende zin, de woorden "kan op vordering van het openbaar ministerie worden uitgesproken" **vervangen door de woorden** "wordt ambtshalve uitgesproken";

2. punt 3° weglaten.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement voorziet, gelet op de ernst van de feiten waarover het gaat, in de automatische vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit in de in artikel 23bis, § 1, WBN bedoelde gevallen. Indien de strafrechter een dergelijke veroordeling uitspreekt, verklaart hij tegelijk ambtshalve de Belgische nationaliteit van de veroordeelde vervallen als bijkomende straf.

Het voorgestelde artikel 23bis, § 1, 3° vervalt in onderhavig amendement. Deze schrapping moet worden gezien in samenhang met amendement nr. 25 van dezelfde indieners, dat voorziet in de automatische vervallenverklaring door de burgerlijke rechter die een schijnhuwelijk nietig verklaart, indien als gevolg van dat huwelijk de Belgische nationaliteit verkregen werd.

Nr. 149 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 11/1 (nieuw)

Een artikel 11/1 invoegen, luidend als volgt:

"Art. 11/1. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 23ter ingevoegd, luidende:

“Art. 23ter. § 1^{er}. Lorsqu’un mariage est annulé en raison de son caractère fictif tel que décrit à l’article 146bis du Code civil, le juge civil qui annule le mariage prononce automatiquement la déchéance de la nationalité belge si celle-ci a été acquise par mariage en vertu de l’article 12bis, 3°.

§ 2. Lorsque l’arrêt prononçant la déchéance de la nationalité belge est devenu définitif, son dispositif, qui doit mentionner l’identité complète de l’intéressé, est transcrit sur le registre visé à l’article 25 par l’officier de l’état civil de la résidence principale de l’intéressé en Belgique ou, à défaut, par l’officier de l’état civil de Bruxelles.

En outre, l’arrêt est mentionné en marge de l’acte de naissance dressé ou transcrit en Belgique et de l’acte contenant la transcription des agréments de l’option ou de la déclaration par laquelle l’intéressé avait acquis la nationalité belge ou de la naturalisation du défendeur.

La déchéance a effet à compter de la transcription.

§ 3. La personne qui a été déchue de la nationalité belge conformément au présent article ne peut plus redevenir belge.”

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement reprend littéralement, moyennant une adaptation technique pour les références, l’article 15 de la proposition de loi initiale de Mme Van Cauter, qui prévoit que la déchéance est prononcée automatiquement par le juge civil qui annule un mariage de complaisance, si l’acquisition de la nationalité belge a résulté de ce mariage.

N° 150 DE M. **SCHOOFS**

(sous-amendement à l’amendement n° 124)

Art. 16

Dans l’article 238, alinéa 2, proposé, du Code des droits d’enregistrement, d’hypothèque et de greffe, remplacer les mots “150 euros” par les mots “500 euros”.

“Art. 23ter. § 1. “Wanneer het huwelijk wordt nietig verklaard wegens schijnhuwelijk zoals omschreven in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, dan spreekt de burgerlijke rechter die het huwelijk nietig verklaart, automatisch de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit uit, indien deze werd verkregen door huwelijk krachtens artikel 12bis, 3°.

§ 2. Wanneer het arrest waarbij de vervallenverklaring van de staat van Belg wordt uitgesproken, onherroepelijk is geworden, wordt het beschikkende gedeelte ervan, met vermelding van de volledige identiteit van de belanghebbende, in het register bedoeld in artikel 25 overgeschreven door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats in België van de belanghebbende of, bij gebreke hiervan, door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brussel.

Daarenboven wordt van het arrest melding gemaakt op de kant van de geboorteakte die in België is opgemaakt of overgeschreven en van de akte van overschrijving van de inwilligingen van de nationaliteitskeuze of van de verklaring waarbij belanghebbende de Belgische nationaliteit heeft verkregen of van de naturalisatie van de verweerder.

De vervallenverklaring heeft gevolg vanaf de overschrijving.

§ 3. Hij die van de staat van Belg vervallen is verklaard overeenkomstig dit artikel, kan niet opnieuw Belg worden.”

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement is een letterlijke overname, mits een verwijzingstechnische aanpassing, van artikel 15 van het oorspronkelijke wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter, dat voorzag in de automatische vervallenverklaring door de burgerlijke rechter die een schijnhuwelijk nietig verklaart, indien als gevolg van dat huwelijk de Belgische nationaliteit verkregen werd.

Nr. 150 VAN DE HEER **SCHOOFS**

(subamendement op amendement nr. 124)

Art. 16

In het voorgestelde artikel 238, tweede lid, van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, de woorden “150 euro” vervangen door de woorden “500 euro”.

JUSTIFICATION

Le présent sous-amendement prévoit un droit d'enregistrement plus élevé pour les procédures en vue de l'acquisition de la nationalité belge, ce qui rend mieux compte de la spécificité de ce type de procédure et contribue à éviter l'introduction de multiples demandes de nationalité ayant peu de chances d'aboutir.

VERANTWOORDING

Onderhavig subamendement voorziet in een hoger registratierecht voor de procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit, hetgeen beter recht doet aan het bijzondere karakter van een dergelijke procedure en bijdraagt tot het vermijden van veelvuldige nationaliteitsaanvragen met weinig kans van slagen.

Bert SCHOOFS (VB)